

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 814/2015-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. decembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej advokátkou JUDr. Martinou Mrázovou, Šoltésovej 20, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v spojení s čl. 2 ods. 2 a čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 18/2014 a jeho rozsudkom č. k. 15 C 18/2014-110 z 27. júna 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. októbra 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), zastúpenej advokátkou JUDr. Martinou Mrázovou, Šoltésovej 20, Bratislava, vo veci

namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na prejednanie veci v jej prítomnosti a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom v spojení s čl. 2 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 18/2014 a jeho rozsudkom č. k. 15 C 18/2014-110 z 27. júna 2014 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uvádza:

«Sťažovateľ-fy [REDAKOVANÉ] namieta porušenie základných práv a slobôd podľa článkov Ústavy SR, tak ako vyššie uviedla, a to z dôvodu, že Uznesením OS BA II. v konaní pod sp. zn. 15 C/18/2014, ktorým súd pojednával bez prítomnosti označeného odporcu, ktorý sa na toto pojednávanie riadne a včas ospravedlnil písomným podaním, zároveň žiadal pojednávanie odročiť, súd však aj napriek tomu písomnému podaniu pojednával a vydal rozhodnutie, ktorým podľa názoru sťažovateľa vážnym spôsobom zasiahol do základných práv a slobôd, najmä do práva na spravodlivý proces, a to tým, že:

a) Viedol pojednávanie/otvoril pojednávanie v právnej veci navrhovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] c/a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], o vypratanie nehnuteľnosti a uloženie povinnosti odstrániť stavbu... bez prítomnosti osoby, ktorej zároveň výrokom určil povinnosti, tak ako vyplýva z ftk Rozsudku OS BA II. zo dňa 27. 06. 2014, ktorého ftk doručila Advokátska kancelária na vedomie s výzvou, že pristupuje k výkonu rozhodnutia predmetného súdu.

b) Napriek ospravedlnenej neprítomnosti odporcu/sťažovateľa, vydal rozhodnutie/rozsudok, ktorý doteraz nebol platne a účinne doručený označenému odporcovi, odporca iba obdržal zásielku „oznámenie o právoplatnom rozhodnutí súdu a výzva na dobrovoľné plnenie právoplatného rozhodnutia súdu“, ktorá bola doručená zo strany prav. zast. navrhovateľa.

c) Sťažovateľ je v procesnom postavení povinnej osoby, bez možnosti využitia práva na prejednanie veci pred nezávislým súdom v riadnom konaní, a pod hrozbou exekučného konania v časti výroku o povinnosti odstrániť stavbu, ktorý tak ako vyplýva z ftk (iný rozsudok) rovnopis – účastník/povinný nemá platne a účinne doručený, a tento výrok

má byť právoplatný dňa 10. 10. 2014 a 12. 09. 2014 s tým, že listom zo dňa 30. 09. 2014 ho vyzval prav. zast. navrhovateľa, pod hrozbou výkonu rozhodnutia/exekúcie, a nemá inú procesnú obranu porušenia svojich práv, v kontexte vydaného rozhodnutia OS BA II. sp. zn. 15 C/18/2014 vydaného dňa 27. 06. 2014.

d) Sťažovateľ napáda rozhodnutie OS BA II. pod sp. zn. 15 C/18/2014-110 vydaného dňa 27. 06. 2014, ako aj konanie, ktoré vydaniu tomuto rozsudku predchádzalo...»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a vydal tento nález:

„1. OS BA II. v konaní pod sp. zn. 15 C 18/2014-110, ktoré vydal dňa 27. 06. 2014 týmto svojim konaním a vydaným rozsudkom: sťažovateľovi spôsobil ujmu na jeho právach a porušil:

- Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, právo na konanie štátnych orgánov iba na základe ústavy, v jej medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon v spojitosti s čl. 144 Ústavy SR,

- Čl. 46 ods. 1 Ústavy, právo domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde,

- Čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, právo na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia,

- Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, právo prejednávania veci v prítomnosti účastníka a právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom...“

Sťažovateľka ďalej navrhuje ústavnému súdu, aby podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) rozhodol o odklade vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozhodnutia okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 18/2014 vydaného 27. júna 2014 z toho dôvodu, že výkon napadnutého rozhodnutia by neznamenal pre sťažovateľku väčšiu ujmu ako môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti, alebo aby rozhodol o dočasnom opatrení, ktorého výsledkom by bolo prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu vo vzťahu ku konaniu vo veci.

Ústavný súd vyzval 14. augusta 2015 predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k sťažnosti sťažovateľky.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení z 31. augusta 2015 (doručenom ústavnému súdu 10. septembra 2015) okrem iného uviedla:

«Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu uvádzam, že návrh na začatie konania bol na tunajší súd podaný osobne dňa 30. 1. 2014, pričom vo veci boli súdom nariadené celkom tri termíny pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 19. 3. 2014 spolu s rovnopisom návrhu na začatie konania s prílohami a výzvou na predloženie písomného vyjadrenia k návrhu bolo odporcovi doručené v zmysle § 48 ods. 2 O. s. p. uložením na pošte a neprevzatím zásielky v odbernej lehote, pričom nedoručená zásielka bola súdu vrátená poštou dňa 19. 3. 2014, a v čase konania pojednávania dňa 19. 3. 2014 o 9.05 hod. ešte nebola založená v spise a zákonná sudkyňa ju teda nemala k dispozícii.

Rovnako na ďalšie pojednávanie nariadené na deň 14. 5. 2014 mal odporca vykázané doručenie predvolania (spolu s rovnopisom návrhu na začatie konania s prílohami a výzvou na predloženie písomného vyjadrenia k návrhu) v zmysle § 48 ods. 2 O. s. p. uložením na pošte a neprevzatím zásielky v odbernej lehote.

Dňa 3. 6. 2014 odporca riadne prevzal predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 27. 6. 2014 o 8.30 hod., a to spolu rovnopisom návrhu na začatie konania s prílohami, rovnopisom podania navrhovateľa obsahujúceho návrh na zmenu návrhu na začatie konania uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 22. 5. 2014 pod č. k. 15 C/18/2014-101 (pripustenie zmeny návrhu na začatie konania) a výzvou súdu na predloženie písomného vyjadrenia k návrhu na začatie konania s prílohami a k zmenenému návrhu v lehote 15 dní...

Na pojednávanie konané dňa 27. 6. 2014 o 8. 30 hod. sa odporca nedostavil, pričom zo spisu je zrejmé, že v čase konania pojednávania zákonná sudkyňa nemala k dispozícii žiadosť odporcu o ospravedlnenie účasti na pojednávaní a o odročenie pojednávania nariadeného na deň 27. 6. 2014 z dôvodu PN štatutárneho zástupcu odporcu. Z úradného záznamu založeného v spise na č. l. 111 a) vyplýva, že predmetná žiadosť odporcu zo dňa 25. 6. 2014, podaná na súd osobne 25. 6. 2014, bola predložená do príslušnej spisovej kancelárie a založená do predmetného spisu až dňa 26. 8. 2014. Súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 27. 6. 2014 pod č. k. 15 C/18/2014-110, ktorý bol odporcovi,

t. j. obchodnej spoločnosti (právnickej osobe) doručený v zmysle § 48 ods. 2 O. s. p. uložením na pošte a neprevzatím zásielky v odbernej lehote. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8. 9. 2014 a vykonateľnosť dňa 12. 9. 2014.

Zo spisu je zrejmé, že žiadosť odporcu o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a o odročenie pojednávania nariadeného na deň 27. 6. 2014 bola na súd podaná 25. 6. 2014, t. j. dva dni pred konaním predmetného pojednávania a jeho prílohou bolo „Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti“ č. N 511429 vystavené dňa 25. 6. 2014, avšak jeho prílohou nebolo vyjadrenie ošetrojúceho lekára o tom, že zdravotný stav konateľ a odporcu neumožňuje jeho účasť na pojednávaní, t. j. vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že konateľ odporcu nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania (§ 119 ods. 3 O. s. p.). Súčasne považujem za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že odporca napriek riadnemu prevzatiu všetkých písomností súdu dňa 3. 6. 2014 nepredložil súdu v stanovenej lehote 15 dní, a ani neskôr, písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania.

Pokiaľ ide o doručovanie samotného rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 27. 6. 2014 pod č. k. 15 C/18/2014-110, je potrebné poukázať na skutočnosť, že odporcom v danom konaní bola právnická osoba – obchodná spoločnosť, pri ktorej prichádza do úvahy fikcia doručenia v zmysle § 48 ods. 2 O. s. p. v prípade, ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri. Konateľ odporcu bol povinný konať v mene spoločnosti s odbornou starostlivosťou, čo zahŕňa aj zabezpečenie riadneho preberania poštových zásielok, a to aj v prípade neprítomnosti štatutárneho zástupcu spoločnosti na adrese sídla spoločnosti zapísanej v obchodnom registri.

Predmetné konanie vedené pod sp. zn. 15 C/18/2014 je právoplatne ukončené s tým, že v súčasnosti je predmetný spis pripojený ku konaniu vedenému na tunajšom súde pod sp. zn. 15 C/73/2015, v ktorom bol podaný návrh na povolenie obnovy konania.»

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ako vyplýva z obsahu i petitu sťažnosti, sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy rozsudkom okresného súdu č. k. 15 C 18/2014-110 z 27. júna 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 8. septembra 2014 a vykonateľnosť 12. septembra 2014. Sťažovateľka pritom tvrdí, že označený rozsudok jej „*doteraz* (t. j. v čase spísania sťažnosti ústavnému súdu 24. októbra 2014, pozn.) *nebol platne a účinne doručený*“ a že sa o ňom dozvedela až z listu právneho zástupcu navrhovateľa.

Keďže príslušným súdom na poskytnutie ochrany proti namietanému porušeniu označených práv sťažovateľky je v tomto štádiu konania okresný súd, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky je neprípustná, a preto ju z uvedeného dôvodu uplatnením zásady *ratio temporis* odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že v judikatúre ústavného súdu sa aj pod vplyvom judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ustálil právny názor (napr. I. ÚS 169/09, I. ÚS 289/09), podľa ktorého v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (obnovy konania) a súbežne podanej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je takáto sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o obnove konania. Zároveň ústavný súd v tejto súvislosti vo svojej judikatúre uvádza (napr. m. m. I. ÚS 184/09, I. ÚS 237/09, I. ÚS 239/09, IV. ÚS 49/2010, IV. ÚS 453/2010), že lehota

na podanie sťažnosti po rozhodnutí o obnove konania bude považovaná v zásade za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu, s výnimkou prípadov, keď to konkrétne okolnosti veci zjavne vylučujú. Nie je preto dôvodné, aby sťažovateľka v prípade podania návrhu na obnovu konania podala zároveň aj sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, pretože aj za predpokladu, že by príslušný súd dospel k záveru, že obnovu konania nepripustí, nemožno sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy smerujúcu proti rozhodnutiu, ktoré predchádzalo rozhodnutiu súdu príslušného rozhodovať o obnove konania, odmietnuť pre jej oneskorenosť (porovnaj k tomu aj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 8. 11. 2007 vo veci Soffer proti Českej republike, sťažnosť č. 31419/04, alebo rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. 11. 2002 vo veci Zvolský a Zvolská verzus Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, a jeho body 51, 53, 54).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľky ako celku bolo už ďalej bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal jej návrhom na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku okresného súdu č. k. 15 C 18/2014-110 z 27. júna 2014.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. decembra 2015